

sig til den Tanke, jeg her har fremsat. Et Selskab kan naturligvis udvide sin Aktiekapital saa meget, at det kan virke uheldigt, men jeg kan dog vanskeligt tænke mig, at disse Selskabers Bestyrelse og Ledelse skulde gaa med hertil, saa at der skulde være noget at befrygte i den Retning.

Endelig er det mig en Glæde at høre den højtærede Finansministers Udtalelser om Venstres Stilling til Begrebet Beskyttelsestold. Det er mig for saa vidt ikke afgørende, om man har større eller mindre Sympati for dette Princip, naar blot man vil udføre det efter, hvad de konkrete Forhold kræver. Og dér havde jeg altsaa det Indtryk af den højtærede Finansministers Udtalelser, at Venstres Stilling i Fremtiden, som tidligere, vil være bestemt af, hvad Forholdene kræver. Jeg synes ikke, at man umiddelbart kunde betragte dette som givet, idet Forholdene, den Gang Venstre gik med til en ganske vist meget moderat Beskyttelsestold, laa saaledes, at der i det andet høje Ting var et afgjort Flertal for en saadan. Nu kunde man jo befrygte, at der ikke mere var et saadant Flertal; det er mig derfor en dobbelt Glæde, at Venstre under disse Forhold vil tage Hensyn til, hvad der nu en Gang, som Forholdene ligger, maa anses for nødvendigt.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslagene til velvillig Behandling i det Udvalg, som jo vil komme.

Henningsen: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard udtalte, første Gang han havde Ordet, en Frygt for, at den Indtægt og Formue, som skulde lægges til Grund for disse Skattelove, vilde gaa ned, og den højtærede Finansminister var af samme Opfattelse. Jeg tror, at en saadan Frygt er ubegrundet, naar det gælder det første Aars Skatteansættelser. Det er meget rigtigt, at den Del af den danske Formue, der er anbragt i Papirer, vil dale, men til Gengæld vil hele den Del af Danmarks Formue, der er anbragt i fast Ejendom, hvad enten det er i By eller paa Land, stige. Naar vi gør det hele op, vil det vise sig, at den Del af Formuen, der skal lægges til Grund for Ansættelsen, ikke er dalet. Med Hensyn til Indtægten er det rigtigt nok, at der er visse Virksomheder, der er standsede, men det drejer sig dog kun om enkelte. Saavel indenfor Landbruget som ogsaa indenfor Skovbruget, ja, for Resten ogsaa indenfor Handelen og, som nævnt, mellem Tjenestemændene, de Samfundsklasser, der tæller langt de fleste, vil Indtægterne ganske sikkert i det Regnskabsaar, der skal lægges til

Grund for Skatteansættelsen, være steget stærkt. Derimod er jeg enig i, at i næste Skatteaar, i hvilket et Skatten skal opkræves, vil Indtægten dale og maaske stærkt. Derfor vil Skatten ogsaa blive følt meget tung.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard nævnte de Tal, jeg har fremdraget fra Statsregnskaberne, og sagde, at det var ikke noget, der saadan kunde regnes med. Men jeg har nævnt Tallene, som de stod i Formueregnskaberne af 31. Marts 1914 og 31. Marts 1920, og draget en Sammenligning mellem dem. De viser en Formuefremgang paa godt 13 Millioner. Nu siger det ærede Medlem, at en hel Del af den Formue, der er opgjort dér, er nærmest Papir. Men jeg vil mene, at der kan være lige saa meget Papir i det ene som i det andet Regnskab, og de to Eksempler, det ærede Medlem fremdrog, at der skulde være Bygninger og Munderingsgenstande, der var satte til højere Værdi, beviser intet. Det beviser kun, at der nu er større Beholdninger til Stede. Vil det ærede Medlem for Alvor drage disse Tal i Tvivl, maa han i alt Fald nærmere oplyse, hvilket af de to Statsregnskaber der er forkert, enten det, der er undertegnet Brandes, eller det, der er undertegnet Neergaard.

Jeg maa beklage, at den højtærede Finansminister ikke syntes at kunne gaa med til større Fradrag for Personer og heller ikke til et eventuelt Fradrag for Hustruen, hvor der var Mand og Kone, netop for at komme Forsørgerne til Hjælp. Jeg tror nemlig, at der dér var en Udvej til at komme Forsørgerne til Hjælp i den nuværende vanskelige Situation ved at give dobbelt Fradrag, hvor der er to, og forøge Børnefradraget.

Jeg maa ogsaa beklage, at den højtærede Minister ikke kan tage Hensyn til den Fortræd, det gør for Kommunernes Skattepligtning, at alle Statsskatter nu maa fradrages. Den højtærede Minister henviste til, at det var vedtaget under det radikale Styre. Ja, det er rigtigt, men det er først for Skatteaaret 1921—22, at det kommer til at virke rigtig generende paa Grund af de store Skatter, der har været det foregaaende Aar. Den højtærede Minister var selv inde paa den samme Betragtning ved Finanslovbehandlingen i Fjor. Naar den højtærede Minister mente, at jeg har villet forsøge at paavise en Uoverensstemmelse mellem hans tidligere Udtalelser og de her fremkomne, er det ikke rigtigt. Jeg har kun villet paavise, at man efter de Udtalelser, der faldt fra ham i Fjor, kunde have ventet, at han vilde have fremmet Arbejdet med en Revision af Skattelovene, idet de